

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Mellin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, cat egoria V

La sfârșit de toamnă

In prog de iarnă fiecare plugar harnic și chibzuit își face o socoteală cuminte a cheltuielilor și venitelor avute în anul care se apropie de sfârșit. Cumpănește roada avută la hotar, greutatea pe cari le are și așa așteaptă iarna.

La sfârșit de an, se cuvine ca și noi, la fel cu plugarii harnici și chibzuți, să facem o socoteală a venitelor avute, a cheltuielilor și greutatea, cărora trebuie să le facem față, în acest sfârșit de toamnă și început de iarnă grea.

Ogorul nostru este condelul. Săptămână de săptămână această gazetă a ieșit de sub tipar, ducând cititorilor ei, noutăți din lume și din țară, povestiri, cântece, sfaturi cumini, învățăturile frumoase și pline de lumină și credință. N'am aruncat sămânța bobului de grâu în brazda ravenă și umedă a pământului, dar am dat ani de zile, săptămână de săptămână, sămânța binecuvântată a învățăturilor bune, am căutat ca prin scrisul nostru să fim de folos sufletelor, să ducem o rază de lumină în casele cititorilor noștri. N'am tras ceasa în larba înflorită a câmpului, dar am dat în fiecare săptămână rodul minunat al învățăturilor frumoase și de folos.

Acum, la sfârșit de an, când cititorii noștri își varsă în hambare rodul muncii din vara care s'a dus, se cuvine să așteptăm, ca fiecare din ei să-și facă datoria față de gazeta, care atâta vreme i-a căutat la casele lor. Socoteala pe care o facem noi în acest început de iarnă ne pune pe gânduri. Noi n'am secerat, nici n'am strâns în coșere bogăția de aur a păpușolului copt. Cheltuielile pe cari le-am avut cu tiparul se ridică și în anul acesta la câteva sute de mil de lei. Pușini dintre cititorii noștri s'au gândit însă să ne răsplătească pentru truda și roaba noastră. Am rămas, ca plata să ne-o dea Cel de Sus. Și nici nu așteptăm noi o altă răsplată pentru munca noastră. De ani de zile muncim în cinste, numai din dorința și dragostea de a face bine. Așteptăm însă, ca cei puțin să ne fie plătite cheltuielile, hârta, posta, tiparul. Cititorii să nu aștepte ca să ne împovăram noi, cu datorii de sute de mil de lei.

Nu-i mult ceea ce noi cerem dela fiecare abonat. Cerem doar atâta ca să-și plătească abonamentul de 150 lei la an și să îndemne și pe alții să aboneze gazeta, care atâta vreme le-a fost un prieten și sfătuitor. În acest an de scumpete suma de 150 lei, nu-i nici mare și o poate plăti fiecare. Pentru noi însă înseamnă mult și ne ridică din greu împas în care ne găsim. Ne ajută să putem duce și mai departe munca de până acum, spre binele lor și al bisericii.

Biserica și școala

— Lucruri adevărate văzute într'un sat de oameni cumsecade —

Sunt multe de văzut într'un sat de oameni cinstiti și cumsecade. Să luăm de pildă Prigoreni, de pe valea Grivăzii. Un sat de oameni gospodari, cinstiti și cu frica lui Dumnezeu.

Drumul către sat se desface din drumul larg al țării și apucă plin de colțuri pe o vale îngustă, printre sămănături. Când vremea-i bună și frumoasă de-a mai mare dragul să te duci la Prigoreni, dar să te ferească Dumnezeu să trebuiască să mergi pe o vreme de ploale. Satul nu-i departe din drumul țării, o aruncătură bună de băș, dar pe o vreme rea pare urgia lui Dumnezeu. Roșile se afundă până în butuc și nu-i chip să mergi mai departe. Este mai ales o colitură cu o moină adâncă. Acolo și în vreme de mare secetă nu se gătețina. De piatră nici vorbă. N'ar fi nici ea departe, dar trebuie adusă, și-i apoi atâta bătaie de cap și zoadă și cu treaba asta, așa că oamenii o lasă bucuros până la o altădată când or avea vreme. Până atunci se ajută și ei cum pot. Se feresc de ochii primejdios de tină și trec cu carele prin sămănătură.

Nici prin sat nu-i apoi mai bine ca pe drum. De șanșuri pe la marginea drumului, de podețe bune și tralnice nu se poate vorbi. Nu s'a pomenit de acestea de când îi lumea în Prigoreni. Unde-i ochiul de tină prea mare și prea adânc, aruncă omul un brat de tufei, ori o mână de ogrizini și trece ca pe pod. Lucru bun și ieftin.

Două lucruri mai ales m'au îndurerat însă mult în satul acesta: biserica și școala. Pe amândouă le-am găsit parcă părăsite, în înălăcrămarea tristă a ploii de toamnă. Nu erau în stare mai bună una decât cealaltă.

Biserica stă amărită, cu zidurile mucegăite, mâncate de ploii și vreme, pe deal la marginea satului. Înăuntru de pe iconostasul afumat te privesc niște sfinți uscați cu ghiare ca de păsări. Alături de biserică vine școala. Se uită și ea sfioasă și rușinată parcă, de sub strașina joasă prin niște ferestre cât palma. Amândouă au fost zidite de bătrâni în vremurile de demult și pentru ei au fost bune.

Prigoreni nu s'au mai îndurat să-și facă aștele mai bune și mai frumoase, mai în rând cu lumea. Socotesc că pentru ei sunt bune și cele rămase din bătrâni. La biserică și așa se duc rar de tot, iar cel mai mulți nu merg de loc. Vara, în dumineci și sărbători, când nu sunt cuprinși cu lucrul, stau de vorbă pe la porți, joacă cărți ori se adună pe pod la căr-

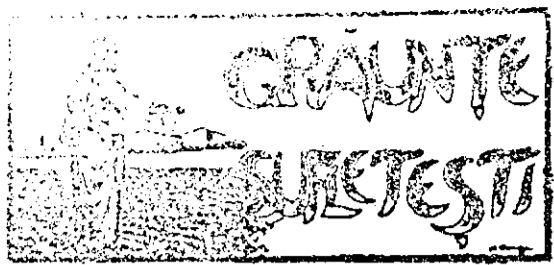
clumă. Așa fac și cel mai bogăș și cel mai săraci. Iată-l de pildă pe bătrânul Oanea Sonului. Este cel mai înstărit om din sat. La biserică a fost în șapte ani o singură dată, când și-a însurat un fecior. Iarna nu se îndură oamenii nici pe atâta, să se apropie de sfânta slujbă. De mărturisiri și cuminecări dese, nu se știe în Prigoreni. Zadarnice au fost toate storfările popii, de a-i apropia de sfânta biserică, de a-i face să îndrăgească slujbele și cuminecărilor. Prigoreni ascultau cumioși iar la urmă zâmbeau pe sub mustață: „Apoi popa zice că el altă treabă n'are.”

Nici cu școala nu stau mai bine Prigoreni. La cel aproape două sute de copii, stăpânirea a trimis trei învățători. I-a trimis însă înzadar, căci Prigoreni și așa nu-și trimit copiii la școală. Socotesc că nu au lipsă de atâta carte. În ziua când din întâmplare am fost și eu pe acolo, la trei învățători au fost patru copii.

Lucrurile acestea văzute și trăite nu se întâmplă însă numai în Prigoreni. Se petrec la fel în multe din satele noastre căci în anii din urmă nepăsarea față de lucrurile obștești, nepăsarea față de biserică, de altarul Domnului și față de școală a crescut mult.

Oamenii cu toate greutatea și sbuciumul mare, cu toate nenorocirile cari se abat peste noi, se țin tot mai departe de Dumnezeu și biserică. Nu înțeleg nici înaintarea vremilor, lumina care vine prin biserică și școală. Se feresc parcă de amândouă. Nu înțeleg că un neam numai prin biserică și școală se poate ridica. Ele sunt ferestile pe unde intră larg lumina învățăturilor bune, pe unde sufletul privește spre Dumnezeu și faptele lui. Biserica și școala sunt țifurile uriașe, în jurul cărora se deslășoară întreagă viața sufletescă a unui neam. Fără aceste două lucruri, biserică și școală, un neam este sortit să piară și să fie înghițit de alte neamuri.

Dreptate ungurească. Hotărât lucru că vecinii noștri, Ungurii, au un fel al lor de a face dreptate. Și să te ferească Dumnezeu de dreptatea pe care o fac ei. Întâmplările din Ardealul robii arată limpede cât de amară și grea este dreptatea ungurească. Cu toate că s'au legat, la Viena, în fața reprezentanților Germaniei și Italiei, că vor da toate drepturile Românilor, rămași acolo, ei nu și-au ținut aceste făgăduințe. Dovadă este și faptul că în școlile românești n'au mai învățat limba românească. La Cluj, în cele 32 școli primare, câte sunt, numai într'una se mai învață românește.

A nu se îndrepta nici în ceasul din urmă

Dintre cele 6 păcate împotriva Spiritului Sfânt cel din urmă este, a nu te îndrepta nici în ceasul din urmă, adică a încărcă păcate peste păcate, netrecându-ți nici prin gând de a te îndrepta, de a plăti despăgubire, rămânând în dușmănie și ură cu semenii tăi până în clipa morții.

Despre un astfel de păcătos ne povestește sf. Francisc Borgia. Trecând el adică odată printr'un oraș din Spania, a auzit că unul dintre marii boieri ai orașului se află greu bolnav și că nu vrea să se pocăiască. Sfântul a ingenunchiat în fața sf. cruci și i-a rugat pe Domnul să-l întoarcă dela păcatele sale. Domnul nostru Isus Cristos i-s'a arătat atunci și i a făgăduit că el însuși se va înfățișa la patul lui ca medic și-l va îndrepta să asculte de sfatul preotului, care-l îndemna să se spovedească. Prezentându-se sfântul Francisc Borgia, care era preot, la patul bolnavului și avându-l și pe Isus ca medic lângă el, i-a îndemnat cu tot dinadinsul să se spovedească, dar boierul nici să audă nu a voit despre așa ceva. Venind acasă sfântul, a ingenunchiat din nou în fața sf. cruci și i-a rugat să-l ajute la întoarcerea bolnavului. Isus i-a răspuns: „Ca să vezi că sunt gata să-l ajut, arată-mi chipul meu și eu la vreme potrivită voi face în fața lui o mare minune”. Și a plecat sfântul și i-a arătat chipul Domnului, cu ranele de pe frunte, piept, mâni și picioare, dar bolnavul nu s'a îndușoșat cătuș de puțin. Și lată că deodată au început să curgă toate 5 ranele Domnului de pe Iconișă, curgea sângele părău nu alta. Sfântul, văzând minunea, i-a rugat din nou, să nu lase să curgă

zadarnic sângele Domnului, dar bolnavul nici habar nu avea de pocălniță, ci-și bătea joc de preot. Atunci au răsunat cuvintele: „Dacă nu vreal să-ți fie sângele Domnului spre mântuire, îți va fi spre osândă veșnică”. Și nenorocitul a murit numai decât, nepocăindu-se.

Despre un alt caz, tot atât de grozav, ne povestește un scriitor spaniol, Ioan Lanuzi: într'o societate aleasă, fiind de față mai mulți principii și boieri de seamă, se vorbea despre o principesă și i-se laudau virtuțile. Un tânăr principe însă a început a o ponegri și a susținea, că toate acestea sunt neadevărate și că chiar el însuși a trăit cu ea. Muștrându-l mai târziu conștiința pentru marea minciună spusă, dar mai ales pentru falma stricată, a plecat la un preot învățat și vestit de cucernic și i-s'a plâns de cele susținute. Preotul i-a spus că a făcut un foarte mare păcat și că Dumnezeu nu-l va ierta până nu va arăta în fața tuturor celor ce a spus minciuna; că acuza adusă a fost o mare și răutăcioasă minciună. Când a auzit tânărul nostru că trebuie să se facă de minciună în fața atâtor oameni de seamă, a spus cu voce mare: „Nu, asta nu, nici odată”. Răspunsul preotului a fost tot atât de hotărât: „Atunci ești osândit cu toată siguranța”.

Unora ca acestora le sună cuvintele Domnului din Cărtea Înțelepciunii lui Isus fiul lui Sirah, — care zice: „Am păzuit, și ce mi-s'a întâmplat? căci Domnul este îndelung răbdător. În privința ispișirii să nu fii fără frică. așa încât să adangi păcat peste păcat. Să nu zici: „Mila lui este mare, va curăți mulțimea păcatelor mele”, că la el se află mila, dar și mânia, și mânia lui stă gata deasupra păcătoșilor. Nu întârzia a te întoarce la Domnul și nu amâna din zi în zi, căci fără de veste va izbucni mânia Domnului și în ziua răsplătirii vei fi dat peștii” (5 4-7).

Și că mânia lui Dumnezeu se va revărsa în mod îngrozitor asupra unora ca aceștia, ni-o spune Domnul în proverbele lui Solomon zicând: „Din pricina că eu propovăduiesc, dar voi stați nepăsători, întind mâna mea și nimeni nu vrea să ia aminte, ba chiar vă faceți că nu știți de toate sfaturile mele și certarea

mea nici n'o băgați în seamă, bate-mi-voiu joc atunci de nenorocirea voastră și voi rade de voi când vă va cuprinde groaza” (1, 24 26).

Lată, ce pătesc celce-și tot amână întoarcerea, iar pe urmă se împletesc în păcate.

O zi de mare fericire pentru Brezoieni

a fost duminică 27 Octombrie. Atunci s'a făcut adică instalarea la Brezoi, de către păr. canonic Iuliu Maior dela Blaj, a celui dintâi preot propriu al Brezoienilor, a păr. Romul Cismașiu care păstorise până acuma la Brăila.

Despre Brezoi a mai fost vorba în această gazetă. Am arătat atunci, cum trăiesc acolo, la revărsarea Lotralui în Olt, cele câteva sute de credincioși români uniți, ca muncitori la fabrica de cherestea „Carpatina”.

Înainte cu 5 ani a început a le trimite ficiertatul Mitropolit Dr. Vasile Suciu, tot la câte 2 săptămâni, câte un preot dela Blaj, care să le ducă mângâierea religiei noastre. Preoții dela Blaj, în frunte cu păr. canonic Iuliu Maior, nu puteau însă sta între ei decât câteva ore, așa că Brezoienii nu prea puteau simți mângâierile religiei noastre.

În I. P. S. Mitropolit Alexandru și P. S. Episcop Vasile s'au hotărât, în toamna aceasta, ca Brezoienilor să le trimită, deși cu mari jertfe, un preot, care să stea pururea între ei. Oricine și poate închipui, ce mare bucurie le-a cuprins inimile văzându-se cu preotul lor propriu, care zilnic le slujește sf. liturgie și zilnic le învață copiii, iar pe părinți îi mângâie în marile necazuri de astăzi.

Cum noi acolo nici capelă proprie nu avem, ci una comună cu protestanții și cu reformații; și cum tocmai în acea duminică era de rând și predicatorul lutheran, care făcea și el slujbă la ora 10 domnul director Nicolae Iepureanu dela Școala Primară a Societății „Carpatina” a binevoit a ne pune la dispoziție sala cea mare a școlii, unde păr. canonic Iuliu Maior, păr. Romul Cismașiu și păr. Dumitru Săbgean dela Copăcel Fșgăraș au slujit sf. liturgie. La sfârșitul sf. liturgii păr. canonic a arătat marea

Foița „Unirii Poporului”

Despre mergerea la biserică

Nu știți oare, că Dumnezeu a ridicat bisericile, ca să fie în orașe ca niște porturi pe mare, unde să ne putem refugia de amețeaua șomotului zilnic, ca să ne bucurăm de liniștea desăvârșită? Aici n'avem să ne mai temem de furtuna valurilor, de încălcarea tâlhărilor, de năvala răufăcătorilor, de vuetul vânturilor, de atacul fiarelor. Căci biserică este un port scutit de toate acestea, port duhovnicesc al sufletelor. Și martori ai celor spuse sunteți voi înșivă. Oricine dintre voi și-ar deschide cugetul, va găsi aici multă liniște: Nu-l mai supără mânia, nu-l mai arde pofta, nu-l mai roade invidia, nu mai e prins de orgollu, nu-l mai frământă dorința vanității, ci toate aceste fiare se retrag; ascultarea sfintelor scripturi, intrându-l prin auz în suflet, ca o măiastră cântare dumnezeiască a adormit toate aceste patimi nesocotite. Câtă jale deci, când cu tot câștigul sufletesc ce avem de aici, vezi că mama noastră a tuturor, biserică, nu este continu căutată și cercetată! Și spunem: Ce petrecere de timp e mai necesară decât aceasta? Ce întâlnire mai folositoare? Și ce te oprește de a veni aici? Vei spune desigur, că te împiedică sărăcia, de a lua parte la

această frumoasă adunare, dar pretextul nu este îndreptățit.

Șapte zile are săptămâna, și Dumnezeu ni le-a dăruit nouă toate șapte fără să-și dea Lui mai mult, iar nouă mai puțin, sau să le împartă măcar pe jumătate. Nu și-a luat trei pentru El, ca să ne dea și nouă trei, ci ție ție-a dat șase iar pentru El a oprit una singură. Și nu te înduri nici în această întreagă zi să te abții dela cele de rând, ci, ca și cei cari fură chiar lucrurile sfinte, îndrăznești și tu să răpești această zi una, care este sfântă și rânduită pentru ascultarea învățăturilor sufletești, ca să o întrebuijezi pentru grijile obșnuite. Dar ce vorbesc despre ziua întreagă? Ci, cum a făcut văduva cu milostenia, fă și tu cu timpul zilei: Așa cum aceea a dat doi bănuși și a câștigat mult înaintea lui Dumnezeu, dă și tu două ceasuri lui Dumnezeu și vei aduce în casa ta câștig de mii de zile.

Sf. Ioan Gurădeaur

GHICITORI

Cinel, cinel,
O pădure
Și-o prescură.
Capuri spânzurate
La rând înșirate.

Nici tu furcă, nici tu fus
Și ci-că la tors s'a pus!

Sus covată,
Jos covată,
La mijloc

Gură căscată!

Mic, mic
Mititel

Grijă și pe Vodă pentru ei!

Cinel-cinel

Se 'ngroapă în pământ

Ca să scape de mormânt.

Cinel-cinel

Stă pe tine

Și nu-l vede nime,

Cinel-cinel

De ce o lungesti

De ce mai scurtă-o faci!

(Cununa de usturoi)

Cum stă lumea și țara

O mare nădejde a națiunii românești

O gazetă evreiană scrie într-un articol cuvinte frumoase și de laudă despre M. S. Regele Mihai I.

Sune că a ajuns pe tron în împrejurări foarte grele, dar că mulțumită cumințeniei și înțelepciunii minunate pe care le are, va putea să le facă față. De sprijin, în împlinirea grelei datorii de rege, are pe M. Sa Regina Mama Elena și pe dl general Ion Antonescu.

Născut pe pământ românesc, crescut în mijlocul poporului, pregătit de când era copil mic pentru domnie, Regele Mihai este marea nădejde a națiunii românești.

Mobilizarea pentru lucrul a plugarilor

Înțelegând însemnătatea mare a lucrării pământului, guvernul a hotărât să facă un mare număr de mobilizări pentru lucru.

S'a hotărât apoi ca aceste mobilizări pentru lucru să se facă pe dreptate, să rămână acasă aceia care într'adevăr muncesc pământul și aduc folos țării. Noua lege arată limpede vârsta, pământul pe care trebuie să-l albească și condițiile în care se va face această mobilizare.

Sămburele sănătos al poporului român

Vorbind gazetarii germani, dl Horia Sima, comandantul mișcării legionare a făcut însemnate declarații. Cu acest prilej a avut cuvinte frumoase despre poporul român, pe care îl numește sămburele sănătos și pe care trebuie să se sprijine mișcarea legionară în lupta ei de ridicare a țării.

Măsuri aspre împotriva speculanților

Sunt în aceste vremuri grele un fel de oameni, care caută să se folosească de nesiguranta zilei de mâine și să se îmbogățească. Ei se găsesc mai ales între negustori. Lumea le zice speculanți și sunt acei negustori care, folosindu-se de lipsă mare în care se găsește țara, iau prețuri neomenoase pe marfa care o vând.

Impotriva lor stăpânirea de acum a luat măsuri aspre. A hotărât prețul la fiecare marfă și totodată a hotărât să pedepsească greu pe negustorii cari nu se vor ține de aceste prețuri.

Di general Ion Antonescu va face o vizită la Roma

Invitat de guvernul italian și de dl Mussolini, dl general Ion Antonescu va face în zilele acestea o vizită oficială la Roma. Vizita dlui general Antonescu în capitala Italiei este un semn a legăturilor de prietenie, cari sunt între țara noastră și poporul italian.

Vorbind despre această vizită, dl general Antonescu a declarat ziarelor italiene: „Mergând în Roma eternă, răspund cu mândrie onoarei pe care ducele a făcut-o națiunii române și mie, invitându-mă în cetatea cezarilor”.

La Vaslui s'a făcut desgroaparea legionarilor uciși în anul trecut

Mișcarea legionară înțelege să-și cinstească morții, pe acei cari au suferit și au căzut luptând pentru credința legionară. Rând pe rând au fost căutați și îngropați creștinește legionarii uciși în vremea de prigoană din ultimul an. În joi trecută s'a făcut la Vaslui, în fața

familiiilor lor, desgroaparea legionarilor uciși în noaptea de 22 Septembrie 1939. De la Vaslui trupurile celor morți au fost dușe la Predeal și îngropate acolo cu mare cinste.

Stăturile dela Viena și București

Asupra dreptului de a folosi Dunărea, ca un drum de legătură cu vapoarele, s'au făcut între țările de pe malurile ei felurite înțelegeri.

Întâmplările din vremea din urmă, schimbarea de graniță dintre țara noastră și Rusia au făcut ca și aceste înțelegeri să fie schimbate.

Na peste mult se va alcătui o altă comisie dunăreană din reprezentanții Germaniei, Rusiei, Italiei, României, Ungariei, Bulgariei, Jugoslaviei și Slovaciei.

În zilele acestea se în la București stăturii între reprezentanții Germaniei, Rusiei, Italiei și României pentru a face o nouă înțelegere asupra Dunării.

Aristide Blank

Pușin din cititorii noștri știu cine a fost Aristide Blank. Numele lui a strălucit și a fost puternic odinioară în trecutul nostru politic.

Banca lui Aristide Blank a fost cea mai puternică și mai bogată bancă și mulți din foștii noștri miniștri și-au întinat mâinile până la coate în banii băncii lui Aristide Blank. Din afacerile băncii a fost păgubit de multe ori și statul, dar Aristide Blank n'a fost tras la răspundere. El era prietenul miniștrilor, al oamenilor puternici și sus puși. Avea prietenii la Paris și în orașele mari din Europa.

Acum l-a ajuns și pe el mâna dreptății. Stăpânirea de acum a hotărât să poprească toate bunurile băncii lui Aristide Blank.

Ce va aduce ziua de mâine

Ifele politicii europene s'au încorcat rău de tot și nu se știe ce va aduce ziua de mâine. Războiul pornit cu atâta înverșunare în toamna trecută încă nu s'a sfârșit și sunt semne că fiacărui blăstămată, purtata parecă de un vânt nebunatic, se va întinde și în altă parte.

Acum se fac pregătiri mari cari, — toate semnele arată așa, — vor face ca acest război să ia o nouă întorsătură.

Mal însemnate pe răboiul faptelor din săptămâna aceasta au fost întâlnirea dintre dl Hitler și generalul Franco, șeful statului spaniol, și întâlnirea dintre dl Hitler și dl Laval, ministru, și mareșalul Fetei al Franței. Gazetele scriu că în cursul acestor convorbiri s'au pus la cale unele lucruri în legătură cu politica viitoare a Franței și Spaniei. Se mai spune că ar fi fost vorba de o îndulcire a condițiilor armistiștiului pus de Germania Franței și de o apropiere între aceste două țări.

Tot în cursul acestei săptămâni dl Hitler s'a întâlnit cu dl Mussolini la Florența, în Italia. Ce urmări va avea această întâlnire și ce au pus la cale cei doi șefi de state, se va vedea în zilele care vin.

Semne de mari neliniște se văd apoi în Mediterana răsăriteană. Focul va izbucni poate în jurul Greciei. Politica nelămurită și de nehotărâre pe care a dus-o această țară până acum, i-au primordiat și îngreunat situarea și mai mult. S'ar putea întâmpla, ca în curând să înceapă războiul și aici.

Lupte grole în Anglia

Germanii au continuat atacurile împotriva Angliei și în săptămâna aceasta. Orașul Londra a fost încontinuu lovit de bombele germane.

credinție a preotului și marea răspundere ce o are în fața lui Dumnezeu. Când i-a predat crucea și i-a pus în vedere că și Sfântia Sa va avea de suferit ca și Mântuitorul, tuturor celor de față, în frunte cu reprezentanții autorităților, li s'au umplut ochii de lacrimi, mai ales că sa pomenit și de marile suferințe ale preoților noștri din Ardealul robii.

I-a răspuns noul preot cu lacrimi în ochi și a făgăduit că-și va duce turma cuvântătoare numai la pășune bună și că va avea grijă de ea ca de ochii din cap.

Foarte bună impresie a făcut asupra celor de față ceata mare de copii, care l-a înconjurat, toată vremea, cu mare dragoste pe noul preot și cari sunt și mai fericiți decât părinții lor, că are cine-i învața religia și cântările bisericesti.

Dorim din inimă ca noul preot să le poată zidi cât mai curând o bisericuță Brezoienilor și ca să-i poată păstori cu rod și după inima lui Cristos.

Calendarul dela Blaj

va apărea nu peste mult și va fi unul din cele mai frumoase și mai bogate calendare creștine. Pe lângă partea calendaristică, îndrumările folclorice de poezii și țimbre, calendarul are un îndreptar tipiconal bisericesc, unde este arătată rânduiala slujbelor pe anul întreg, și o bogată parte literară, de povestiri, poezii, cântece, sfaturi, folclorice, articoli plini de învățături bune, glume și chipuri din țară și din lume.

Cititorii să nu cumpere alt calendar până nu vor vedea „Calendarul dela Blaj”. Târgurile sunt îndreptate după cele mai noi schimbări surferite în cursul anului.

Prețul acestui frumos calendar va fi cât se poate de mic, față de scumpetea mare prin care trecem.

Ungurii și noi

Toată lumea știe cât de priit și de păgănește se poartă Ungurii cu frații noștri din Ardealul robii. Cum nu mai îndăzbește nimeni de la Români să vorbească pe stradă românește, că imediat îl bat și schingiesc Ungurii cari se află întâmplător pe stradă, fără de a-l împiedeca jandarmii sau polițistii.

La Brezoi, în inima Vechiului Regat, l-am auzit cu urechile mele pe cei câțiva Unguri nu numai vorbind ci chiar strigând ungurește. Nimeni nu și-a mișcat nici ochii, decum capul la auzul acelor cuvinte străine, ca toate că Români noștri de acolo bine știu, ce fac Ungurii cu ai noștri în astfel de împrejurări.

Soflet și suflet!

25 Lei pensie lunară

Din păcatele trecutului

O mare gazetă din București scrie între altele, că sunt văduve de război, cari primesc după soții lor o pensie de 25 Lei la lună.

Lucrul pare de necrezut. Totuși această gazetă îl dă ca adevărat și înșiră cu numele pe văduvele cari s'au fericit cu o pensie de batjocură după soții lor morți în război.

Și batjocura și neomenia nu s'a oprit aici. Pentru a-și putea scoate pensia, femeile trebuiau să plătească țimbre de 18 Lei, așa că după toată truda și osteneala se alegeau cu o pensie de 7 Lei la lună.

Nădejdiile de dreptate cari se leagă de noua stăpânire, fac să se creadă că în curând se va da și lor o pensie mai omenescă.

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Inscrisă la registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME
conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Politică veche

Ungurii nu se mai astâmpără — Schingiuirile continuă în Ardealul rob

Din Ardealul robit vin încă vești triste și întunecate. Acolo lucrurile nu s'au liniștit. Focul războaielor și prigonirilor ungurești nu s'a potolit și suferințele fraților noștri n'au încetat. Noua stăpânire ungurească începe în bătai, schingiuri omoruri și sânge. Fruntașii vieții ardelen românești, profesori, preoți, învățători și alți oameni cu învățătură de carte au fost alungați de lângă căminul lor și prigoniți ca sălbătăciunile codrului. Unii din ei au fost arestați și duși în temnițele și lagărele de concentrare ungurești, alții au fost alungați peste graniță în România iar unii din ei au pierit ucși în chip sălbatic de soldații și patrioții unguri.

Și toate acestea n'au fost decât începutul durerilor pentru blejii Români. Prigoana nu s'a oprit aici. De la orașe a trecut la sate. Fruntașii satelor, sătenii mai înstăriți și mai luminați au fost smulși de lângă familiile lor și întemnițați. Și ca și când aceasta n'ar fi fost destul, au început expulzările, trimiterile peste graniță și între pișgari. Sute de țărani români au fost trimiși mai în zilele trecute în România și se spune că se pregătesc acum noul expulsări.

Ce urmăresc prin toate acestea vecinii noștri este împede ca lumina zilei. Incep din nou vechea politică de maghiarizare a Românilor ajunși prin vitregia vremurilor sub atăpânirea lor.

Orașele și satele au fost lipsite de conducătorii lor firești, oamenii cu învățătură. De la sate de asemenea au fost alungați preoții și învățătorii. Acela cari au mai rămas au fost reduși la tăcere și la neputință.

Totul se face după un plan bine întocmit de mai înainte, poruncit de sus, de la cel mai mare. În satele și orașele lipsite de conducători ei mai ușor vor putea încerca politica lor de maghiarizare. Poporul român lipsit de spăritori și căpetenii, mai ușor va fi despolat și de puținele drepturi pe cari le mai are. Prețul rămas încă între Români mai greu va duce lupta lui națională de împotrivire, când a fost de atâtea ori lovit și când este lipsit și de ajutorul sătenilor fruntași.

Și poate că gândul conducătorilor Unguri se duce și mai departe. Vreau, poate, ca la o nouă numărătoare a poporului să ascundă cât mai mult numărul Românilor, să treacă între Unguri și pe acei Români cari știu ungurește, pe Evrei și pe alții. Ei nu se pot împăca nici

cum cu gândul că Ardealul nu-l unguresc, că Ungurii sunt mai puțin decât Români.

Adevărul nu va putea fi ascuns însă nici-când. Români vor rămânea tot ei adevărații stăpâni ai Ardealului. S'au pomenit acolo, a u muncit și au suferit. Pământul pe care l calcă este frământat cu sângele, lacrimile și sudoarea părinților și moșilor lor. Ascunde în el osemintele bătrânilor lor și nimic nu l va putea mișca de acolo. Ei nu sunt niște venetici, implinși de de vântul pustiiilor al năvălirilor. Lor pe acest pământ apele le murmură dolna în nopțile de vară și fiecare colț din această țară a simțit sărutul opincilor lor. Ei sunt acasă pe pământul Ardealului.

M. S. Regele Mihai I.

Sărbătoarea Sfinților Arhargheli Mihail și Gavril este o zi de mare praznic național pentru toți Români. Această zi a fost aleasă pentru a prăznui nașterea M. Sale Regelui Mihai I și tot în această zi țara prăznuiește și ziua numelui M. Sale Regelui Mihai.

Alipirea de tron și dinastie în aceste vremuri grele este o datorie mare pentru toți Români. Regele este și trebuie să fie icoana luminoasă a țării, drept, bun, curat și plin de nelămurită dragoste pentru toți Români. Către El trebuie să se îndrepte acum dragostea întregului popor.

Pe tron avem acum un rege tânăr, cu chip și nume de voevod viteaz și legendar. A crescut sub ochii noștri, în credința și datinile noastre. A învățat în școlile noastre, alături de copiii poporului nostru și în sufletul lui s'a aprins aceeași învățată iubire de neam și țară.

Dește de frământările conducerii de țară, regele de azi domnește asupra României, ca un inger de pază.

Dragostea poporului față de tinărul său rege a rămas neatinsă. Numele lui este cinstit de fiecare Român și gândurile tuturor se îndreaptă spre Rege, în aceste ceasuri.

Poporul român însuflețit de cea mai curată dragoste strigă: Trăiască M. S. Regele Mihai I

America duce aur din Portugalia.

Un vapor american a plecat mai în zilele trecute cu o încărcătură de aur de la o bancă din Portugalia. Cu acest vapor au plecat și câteva sute de oameni însemnați, fugiți în aceste zile de sgduiri din toate țările lumii.

Lupta contra speculei

Pentru îndreptarea vieții negustorești din țară, Conducătorul Statului, a dat un Decret-Lege, prin care hotărăște să se pedepsească foarte aspru acei negustori, cari vor face speculă cu mărfurile pe cari le vând, sau le vor doli pentru speculă.

Dosirea mărfurilor se face de către comercianți, cu gândul, de a le vinde mai târziu cu prețuri mai mari, câștigând astfel foarte mult.

Aceste lucruri făcându-se în paguba cumpărătorilor prin Decretul-Lege, s'a arătat împede, faptele cari odată săvârșite vor fi pedepsite.

În cele de mai jos, vom cerceta aceste fapte, pentruca cîitorii noștri să le cunoască iar negustorii să se ferească de a le făptui, pentruca să nu fie pedepsiți.

Iată faptele arătate de acest Decret-Lege, cari vor fi pedepsite:

1. Comercianții cari nu vor arăta prețul mărfurilor și alimentelor;
2. Industriașii cari vor înceta lucru;
3. Industriași cari nu vreau să vândă produsele lor;
4. Industriașii cari lasă muncitorii fără lucru;
5. Industriașii cari nu primesc comenzi și cei cari nu voiesc să facă pe cele primite și altele.

Toate aceste fapte odată săvârșite, vor fi pedepsite cu muncă silnică de la 5—25 ani și luarea mărfurilor.

Aceeași pedeapsă se va da și acelor cari vor ascunde banii țării sau banii străini.

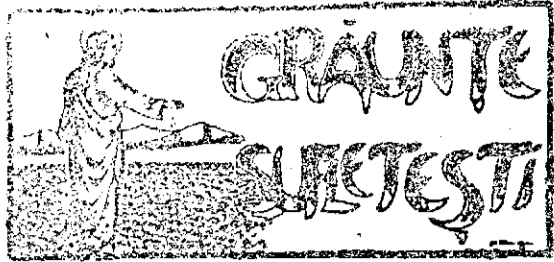
Decretul-Lege nu uită nici de comercianții cari nu aștează prețul mărfurilor sau schimbă în mod necinstit prețurile sau pe acel cumpărător cari vor aduna și doli mărfuri și lucruri trebuincioase tralului, cumpărând mai mult decât le trebuia lor sau familiei pe care o au.

Toți aceștia vor fi pedepsiți cu internarea într'un lagăr de muncă de la 1 lună la un an și cu confiscarea mărfurilor.

Dupăcum vedem din cele mai sus, a început să se pună capăt speculei și dorului de câștig mare. Iar cumpărătorii vor avea puțința să-și asigure viața, neplătind prețurile acele mari cari le hotărau comercianții, după bunul lor plac.

Olimpiu I. Barna

Nu se mai fac scăderi la impozitele agricole. Prin lege s'a adus hotărîrea să se facă anul acesta scăderi la impozitul pe vii. Afară de aceste reduceri nu se mai fac însă alte scăderi la impozitele agricole.

Pacatele impotriva Spiritului Sfânt

A treia persoană demnezelască, Spiritul Sfânt, este acela care se îngrijește de mântuirea noastră. El este acela care ne îndeamnă la rugăciune și la fapte bune. Nenorocirea e, că nu totdeauna ascultăm îndemnul Spiritului Sfânt, ci uneori ne astupăm par'că anume urechile ca să nu-l ascultăm șoaptele. Când ne opunem cu toată hotărârea acestor șoapte și nicidecum nu voim să le ascultăm, când știind și volând nu ascultăm de șoaptele lui bune, atunci făptuim păcate impotriva Spiritului Sfânt.

Fariseii și cărturarilor evreești au fost cei dintâi, după nașterea lui Cristos, cari s'au opus șoaptelei bune statornice ale Spiritului Sfânt, pentru că ei nu numai că n'au voit să creadă în minunile și prorociile Domnului, nu numai că n'au voit să observe în el împlinirea tuturor prorociilor mesianice, dar când a înviat pe Lazăr a patra zi după moarte, deși putea, au început să-l urmărească chiar serios și să nu se lase până nu l-au văzut răstignit. Iar când l-au știut înviat din morți, au învățat pe paznici, să mințescă, cumcă apostolii l-au furat.

Impotriva Spiritului Sfânt păcătuiește: 1. celce se prea încrede în mila lui Dumnezeu; 2. celce se îndolește în mila lui Dumnezeu; 3. celce se împotrivesc adevărului cunoscut; 4. celce plămuește dela deapoapele harului lui Dumnezeu; 5. celce se împletrește în păcate și 6. celce nu se îndreaptă nici în cessul din urmă.

Pacatele impotriva Spiritului Sfânt sunt, de regulă, o urmare a unei vieți păcătoase, a sumeștel și a creșterii sale.

Aceasta se poate vedea adeseori în viață, pentru că proprietatea păcatului este de a întuneca mintea. Cu cât făptuiește cineva mai multe

păcate cu atât mai mult l-se întunecă mintea și slăbește voința omenească, până devine omul un adevărat neom adecă dobitoc. Asemenea este sufletul nostru unei camere, al cărei pereți nu se curăță de loc și se murdăresc tot mult, așa că dela o vreme, nici razele soarelui nu mai străbat prin ele. Această murdărie este păcatul, pe care dacă nu-l stărpim din suflet, întunecă mintea și ne învățosează inima, așa cum spune sf. Scriptură despre Faraon: „Că Domnul a învățosât inima lui Faraon” (Ieșire 9, 12).

Sumeștia a fost care l-a făcut pe Fochie și Cherularie, pe Hus, și pe Luther de au desbinat biserica, cei dintâi doi biserica răsăritului, iară Hus și Luther biserica apusului.

În ceea ce privește creșterea rea, avem atâtea pilde în viață cari ne arată cum oamenii rău creșcuți de acasă nu mai pot lupta împotriva păcatelor, ci sunt cu adevărat robi ai patimilor.

Celce păcătuiesc împotriva Spiritului Sfânt și nu se îndreaptă până la sfârșit, nu primesc tertare dela Dumnezeu.

Pacatele impotriva Spiritului Sfânt sunt o urmare a răutății inimii, de aceea se și pedepesc foarte aspru, dupăcum ne arată sf. Toma de Aquino. De aceea zice Domnul: „Drept aceea zic vouă: orice păcat și orice hulă se va lerta oamenilor dar hula împotriva Spiritului nu se va lerta” (Matei 12, 31). Asemenea sunt acești păcătoși bonavilor cari nu vreau să ceară sfatul medicilor și mor pe urma încăpăținării proprii.

Oamenii cari păcătuiesc împotriva Spiritului Sfânt își primesc de regulă pedeapsa încă aici pe pământ.

Asemenea este Dumnezeu noui stăpân de via care, văzând că nu l mai produce via, oricât a lucrat-o și a săpat-o, a zis: „strica-voiu gardul ei ca să ajungă loc de pășut; darima-voiu zidul ei, ca s'o cal-e topi în picioare. Deci voiu prefaca-o în pustietate. Nu va mai fi nici țară, nici săpată și vor năpădi o spinii și bălăritile. Și voiu porunci și norilor să nu-și mai reverse ploaia peste ea” (Isaia 5, 5-6). Regele Faraon s'a înecat în Marea Roșie. Evreii,

cari s'au opus prorociilor și l-au ucis, au fost pedepsiți groaznic la anul 70 după Cristos, când s'a întâmplat pustirea Ierusalimului, vorba sf. Scripturii: „Căci va fi atunci strâmtoare mare, cum n'a fost încă dela începutul lumii până acum și nici nu va mai fi” (Matei 24, 21). Și aceasta s'a și întâmplat, fiindcă Ierusalimul a fost pustit deplin, peste un milion de Evrei au fost uciși, iar cei rămași în țara evreiască au fost prinși și văduși ca prizonieri. Vorba sf. Scripturii: „fiindcă al prețuit puțin cuvântul Domnului te-a coborât pe tine din vrednicia ta de rege peste Israel” (Cartea întâie a lui Samuel 15, 26).

Părintele Iuliu

Ziua economiei

Acum 16 ani, într'o mare adunare la Milano în Italia, oameni voritori de bine și pace au fost sortit ziua de 31 Octombrie ca zi a economiei. Era să fie aceasta și un semn al înțelegerii dintre neamurile pământului, un semn al unei pașnice viețuiri între popoare, o punte de înțelegere peste focal și prăpastia urii și a dușmănilor. Această zi avea să fie un semn al muncii și ajutorării dintre popoare și a pașnicii agonisiri.

Chemarea acestor oameni de bine dela Milano a găsit an de an tot mai multă ascultare și înțelegere. După vijelia trecutului război, lumea dornică de liniște a dat ascultare chemării la muncă pașnică, la agonisire, la împăcare și bunăînțelegere între popoare. Omul era îndemnat să economisească pentru viața lui, pentru viitorul înflorit al lui și al urmașilor săi.

Azi această chemare și îndemn răsonă în sufletul națiunilor ca o dureroasă mustrare. Tot ce omul a agonisit în zăta amar de vreme, roadele unei munci aspre și grele sunt nimicite în iureșul năpraznic de foc, ce s'a deslănțuit.

Când glasul armelor va slăbi și lumea va da iarăși ascultare chemării la muncă chibzuită, agonisire și pașnică viețuire între popoare, ziua economiei își va găsi iarăși rosturile și înțelegerea.

Foița „Unirii Poporului”

Țiganul la stup

Un Român își păștea caii pe un dâmb. Un Țigan, neavând de lucru, se apropie de Român și-l ținu de povești. Pe aproape, într'un mal, se vedea o mare zarvă de albine și viespi, care roiau în jurul unui urdiniș. Țiganul, văzând frământarea roiului, zice către Român:

— Haoleu, mânca-te-ș, cum se pierde mierea acolo în pământ! Dacă știam, luam de-acasă ceva scule și căldări și scotem mierea, că multă trebuie să fie, dacă sunt atâtea albine.

— De, măi cumetre, zice Românul cu un zîmbet în colțul gurii, dacă știam veniam și eu cu vre-o căldare, că ai dreptate tu: multă miere trebuie să fie acolo.

Țiganului li râdea însă fața:

— Știi ce, Românic, mă duc eu acasă și aduc de toate; luăm mierea și o împărțim; da' să nu mai spui la nimeni!

— Nu spun, nu. Dar, ia spune, Țigane, cum ai să scoți tu albinele din stup?

— Hapoi, sparg stapul, zice voinicos Țiganul.

— D'apoi nu, omule, mai întâi trebuie să uci albinele. Iei un ciomag și-o prăjină sub-

țre, bagi prăjina pe gura stupului, scoți afară albinele, și, când dau ele să intre iar în stup, le dai gata cu băta.

A zăgă Țiganul într'un suflet acasă și dă de veste dancilor de bucuria ce i așteaptă. Înhață apoi o căldare, ia o băta și o prăjină și pornește în grabă către stup.

Cum se apropie Țiganul, albinele parcă-i ghiciră gândul: încep să-l bâzâie când pe urechi, când pe la ochi, pe la nas: erau tot mai băzătoare.

— Hei, cum-treilor nu știți voi ce v'așteaptă, se răfoiesc Țiganul; vântură ciomagul printre albine și ucide câteva din ele. Lupta se deschide aprigă, dar Țiganul nu se lasă: după ce dă vre-o două lovituri voinicești la gura stupului, bagă prăjina până în fund, o răsucesc zdrăvăn și îndată țânește afară potopul de albine.

Bietul Țigan nu mai avea vreme să se apere: o ploie de albine li năpădi pe cap, pe mâni, pe picioare, prin sân. Cu un urlet de groază o ia la fugă spre o băltoacă din vale, dar roiul pozaș nu-l slăbi pân' nu se făcu una cu nămolul din băltoacă.

Târziu dancii găsiți pe tatăl lor umflat buștean și plin de nămol.

Când l-au adus acasă, știa tot satul că l-au prins pe Țigan niște Români la un stup și l-au aruncat în băltoacă, luându-i și căldarea cu miere.

Al.

Ghicitori:

Sus în vârful unui pai
Șede steaua unui crai.
(Căciun muncii)

Patru-alergătoare
Și-o spânzurătoare.
(Căciun înșenari)

Sare iepurește
Cântă scripcărește
(Căciun)

Am un dorobanț
Ferecat în lanț
(Căciun)

De cum m'am căscut
Barbă c'am făcut!
(Căciun)

Cinel, cinel
O pădure
Și-o prescură
(Căciun)

Pidosnicul satului:
Vărcază 'n cojoc,
Ierneckă gol foc
(Căciun de gândoc)

Cum stă lumea și țara

Căpitanul

Di. General Ion Antonescu, conducătorul batalionului a rostit duminică la posturile noastre radio o frumoasă cuvântare despre căpitanul mișcării legionare, Corneliu Zelea Codrescu. Cuvintele lămurite și pline de căldură Domnia sa a arătat că a însemnat Corneliu Zelea Codrescu pentru mișcarea legionară și pentru țara noastră. A îndemnat apoi pe legionarii și toți Români la luptă și la muncă necurmată pentru vindecarea și îndreptarea țării, ca să ajungă astfel amintirea Căpitanului.

Călătoria de studii a M. S. Regelui

În dorința de a cunoaște pământul românesc, M. S. Regele a făcut o călătorie de studii în județul Hunedoara.

În cursul acestei călătorii M. S. Regele a vizitat urmele zidurilor vechiei cetăți a lui Cecebal, ascultând explicațiile date de profesori și călători de la Universitatea din Sibiu. Poporul în aceste părți a alergat dela mari depărtări să vadă regele, făcându-i o primire călduroasă și plină de dragoste.

Insemnate hotărâri luate de sfatul miniștrilor

În săptămâna aceasta sfatul miniștrilor a luat însemnate hotărâri pentru viața lăuntrică a țării.

Între altele s'a hotărât să se împartă încă sugarii grâu de sămănat și să se facă pentru funcționarii cantine. De asemenea s'au luat măsuri economice și administrative.

Toate acestea arată că țara merge înainte ca să înfrunte asprimea vremurilor și să câștige față greutăților.

Politica țării noastre

Di. ministru M. Stordza a făcut unii ziar alianță însemnate declarații despre politica externă a țării noastre. Românii, a spus Di. ministru a scuturat jugul vechii stăpâniri și astăzi se află pe calea cea adevărată, alături de frații italieni și de prietenii ei sinceri.

S'a aprins focul și în Balcani

Până acum, în urma jertfelor mari făcute de România, partea aceasta de pământ a Europei a fost ferită de urgie și prăpăd. Certurile între Italieni și Greci au făcut însă ca războiul să izbucnească și aici.

Italia a cerut Greciei să-i dea anumite puncte de care are lipsă, pentru a duce războiul mai departe. Lucrul acesta n'a fost primit de guvernul grecesc așa că luptele au început și aici.

Războiul italo-grec

În dimineața zilei de 28 Octombrie trupele italiene au trecut în Grecia. Intrarea s'a făcut prin mai multe locuri. Dela început luptele au fost crâncene. Grecii au organizat rezistența și au început să se apere.

În primele zile trupele italiene cari au intrat în ținutul Epir au atins râul Kolimas pe care îl are la o depărtare de 15—25 km. de graniță, înaintând în lăuntru țării. În față au orașele lanina, Mețova și Munții Pindului. Pe crestele acestor munți trupele grecești, organizate încearcă să se apere. Războiul se dă pe apă și în aer. În ultimele zile, trupele italiene au bombardat centrele militare dela Solanino, Salonic și din insulele Corfu și Creta, precum și Corintul și linia ferată Larissa-Atena.

Armata și aviația grecească este organizată după modelul armatei engleze.

Se va întinde focul?

Războiul italo-grec a făcut să se pună întrebarea: se va întinde acest război și la țările vecine sau va rămâne numai așa?

Până acum lucrurile sunt încă nelimpzite. Turcia care este legată de Grecia prin un tratat de alianță și prietenie, a declarat prin gura marilor ei, că nu râvnește la pământ străin și că vrea să rămână pe pace. În celelalte țări vecine, Bulgaria și Jugoslavia de asemenea este liniște. Se spune că guvernul englez încearcă să turbure apele și aici și că în curând ministrul Angliei, di Eden va pleca în Răsărit, pentru a face pe Turci să intre de partea Grecilor în război. Săptămânile viitoare vor arăta ce va mai fi.

Jugoslavia rămâne pe pace

Acum când războiul este la hotarele ei, Jugoslavia ține să arate prin cuvântul conducătorilor ei, că vrea să rămână pe pace, atâta vreme cât drepturile ei nu vor fi vătămate. Ea caută pe toate căile și face mari străduințe pentru păstrarea păcii.

Și Grecii se luptă

În luptele cu Italienii nici Grecii nu se lasă bătuți așa ușor. Luptele sunt foarte crâncene și Grecii încearcă să respingă înaintarea trupelor italiene la intrarea în mușți.

Pe frontul din Macedonia armatele grecești au înaintat și au ocupat mai multe locuri, pe pământul albanez. De asemenea se spune că pe frontul din Epir trupele grecești au luptat cu mare vitejie și au respins un atac italian.

În ținutul Florina trupele grecești au oprit cu granate de mână și baionete înaintările trupelor italiene.

Anglia trimite ajutor Greciei

În zilele acestea Anglia a răspuns cererii de ajutor pe care i-a făcut-o Grecia. Guvernul englez a trimis trupe în ajutorul Grecilor. Aceste trupe se află acum pe pământul Greciei. De asemenea se spune că la Atena a sosit și un general englez, care va lucra împreună cu căpeteniile armatei grecești.

Războiul din Apus

Lupta împotriva Angliei continuă cu aceeași înverșunare ca și în primele săptămâni. Avioanele germane deslanțuite în fiecare zi atacuri vijeltoase asupra orașelor engleze. Pe apă de asemenea vapoarele și avioanele germane atacă necontenit vapoarele engleze. Astfel s'au scufundat numai în săptămâna trecută un mare vapor de război englez. În vremea din urmă au început să atace Anglia și avioanele italiene, așa că pierderile engleze au fost mai mari.

Politica Turciei

Președintele Turciei di Ismet Inonu într-o cuvântare ținută în zilele acestea a lămurit care este politica țării sale față de vecinii și țările cari se războiesc azi.

Legăturile Turciei cu Rusia s'au îmbunătățit simțitor. Față de vecinii Turcia va avea și pe mai departe aceeași politică de pace și liniște. Rămâne de asemenea credincioasă legăturilor de prietenie și alianță cu Anglia.

O armată evreiască

S'o mai credem și asta. Lucrul pare să fie adevărat. Vestea a pornit chiar din capitala Angliei, dela Londra. Se spune anume că Englezii pregătesc acum mai multe armate, cari să lupte pe fronturile din Răsărit. Într'aceste

armate ar fi vorba și de o armată evreiască formată din cele 12 triburi ale lui Israel.

America în mari frământări

Săptămâna aceasta poporul american a trecut prin mari frământări. A fost ultima săptămână înainte de alegerea de președinte. La acest an de președinte au râvnit mai mulți, însă voturile poporului s'au îndreptat numai spre doi, di Roosevelt și W. W. Ke. Se știe că de aceste alegeri atârână în mare parte și politica viitoare a Americii, de război sau de pace, așa că este ușor de înțeles de ce au fost aceste alegeri așa de frământate.

Se aprinde războiul și în Răsăritul îndepărtat

Din Europa focul războiului al războiului de azi caută să se întindă și în Răsăritul îndepărtat. Față în față stau acolo două puteri mari, America și Japonia. Lupta se va da, poate, în apele Oceanului Pacific.

Se fac de pe acum pregătiri mari de amândouă părțile. Americanii îngrămădesc acolo material de război. Japoniezii caută pe de altă parte să-și asigure liniștea și pacea de către Rusia și se pregătesc și ei.

Din nelegiuirile Ungurilor citire

În acest articol nu scriem decât numai despre lucruri despre cari ne-am convins pe deplin.

Notarul Vasile Pop din comuna Boz'ăș Jud. Someș ne povestește că l-au prins jandarmii unguri și l-au târât după el 80 kilometri pe jos, el mergând călări. Când nu mai putea fugi, îl băteau; când cerea apă, îl loveau cu patul puștii. Venind la noi în țară și-a arătat vânătăile trupului, cari se vedeau și după 2 săptămâni.

Preotul Vincențiu Poruțu din Șolment Jud. Cluj a fost expulzat din Ungaria în ziua de 28 Octombrie, fiindcă a reînțemeiat școala confesională din sat. Dela școala de stat din comună au fost aducă înlăturăți toți învățătorii români, iară Sfinția Sa a convocat o adunare a poporului, în care s'a hotărât, să redeschidă din nou școala confesională, iară poporenii s'au legatuit că plătesc ei doi învățători. Auzind Ungurii de isprava Românilor, s'au prezentat duminică 27 Oct. în biserică un ofițer urmat de 4 soldați, cari au așteptat până și-a terminat părintele slujba și apoi l-au dus la graniță. Acolo l-au ținut 2 ore desbrăcat de haine, ca să-l perchezitioneze, și apoi dându-l două cu pictorul în partea dinapoi a trupului, l-au aruncat peste graniță.

Sf. Sa ne istorisește că în Gherla erau internați 35 preoți români, iar acum sunt 171, cu toate că ministrul de Interne i-a făgăduit episcopului Dr. Iuliu Hossu că i va elibera.

Un alt refugiat din Ungaria, al cărui nume nu-l putem descoperi, că își are încă familia în Ungaria, ne istorisește că în ziua de 23 Octombrie a fost târât de țară la Reghin Jud. Mureș. Jandarmii unguri l-au prins pe toți preoții, cari au mers la târg și l-au internat la Târgu Mureș, tot acolo sunt internați o mulțime de fruntași dela orașe și dela este, chiar și țărani. Jandarmii le-au spus că nu-l eliberează decât dacă abzie de cetățenia maghiară, dându-li-se termen de 2 săptămâni pentru vinderea moșiilor. Ungurii l-au asigurat pe cei internați că până la sfârșitul lui Februarie 1941 toți cărturarilor și conducătorii români vor fi expulzați.

Acelaș ne povestește că o doamnă română călătorind cu autobuzul, în clipita când s'a așezat pe bancă a auzit cuvintele: „Vai ce pu-

